

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ الْخَائِفِ مِنْ وَفْقَةِ الْمُؤَفِّفِ، الْوَجَلَ مِنَ الْعَرَضِ، الْمُسْتَفِيقَ مِنَ الْحَشْرِ لِبَوَائِقِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، الْمَأْخُوذَ عَلَى الْعَثْرَةِ، النَّادِمَ عَلَى الْخَطِيئَةِ، الْمَسْؤُولَ الْمُحَاسَبِ الْمُعَاقَبِ الَّذِي لَمْ يَكُنْهُ مَكَانُ عَنَّا، وَلَا وَجَدَ مَفْرَأً إِلَّا إِلَيْكَ، الْمُتَنَصِّلَ عَنِ سَيِّئِ ذُنُوبِهِ الْمُقَرَّرِ بِعَمَلِهِ، الَّذِي قَدْ أَحَاطَتْ بِهِ الْعُمُومُ، وَضَاقَتْ بِهِ رِحَابُ التَّخُومِ الْمُوقِنِ بِالْمَوْتِ، الْمُبَادِرِ بِالتَّوْبَةِ قَبْلَ الْفُوتِ إِنْ مَنَنْتَ عَلَيْهِ بِهَا وَعَفَوْتَ.

خداوندا از تو درخواست می‌کنم درخواست کسی که از ایستادن در ایستگاه قیامت می‌ترسد، بیمناک از عرضه شدن، هراسان از محسور شدن برای سختی‌های هلاکت آفرین روز قیامت، گرفتار شده به خاطر خطا، پشیمان بر گناه، مورد سؤال و حساب و کیفر قرار گرفته شده که نه پنهان می‌سازد او را جایی از تو، و نه یافته است گریزگاهی جز به سوی تو، بیزار گشته از گناهان زشتش اقرار کننده به عملش، آنکه غم‌ها او را در بر گرفته و وسعت زمین بر او تنگ آمده است، یقین کننده به مرگ، شتابنده به سوی توبه قبل از فوت، اگر بر او منت نهی و عفو کنی.

فَأَنْتَ إِلَهِي وَرَجَائِي إِذَا ضَاقَ عَنِّي الرَّجَاءُ، وَمَلْجَأِي إِذَا لَمْ أَجِدْ مَلْجَأً، تَوَحَّدْتَ سَيِّدِي بِالْعِزَّةِ وَالْعُلَى، وَتَفَرَّدْتَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ، وَتَعَزَّزْتَ بِالْبَقَاءِ، فَأَنْتَ الْمُتَعَزِّزُ الْمُتَفَرِّدُ بِالْمَجْدِ،

پس تو خدای من و امیدم هستی هرگاه امید بر من تنگ شود، و پناهگاه من هستی، هرگاه نیابم پناهگاهی را، یکتایی ای سرورم به عزت و بلند مرتبه، و یکتایی به یگانگی، و غلبه کردی به ماندن، که تو عزیز یگانه به شکوه هستی،

فَلَيْكَ رَبِّي الْمَجْدُ وَالْحَمْدُ، لِأَيُّوَارِيكَ مَكَانٌ، وَلَا يُغَيِّرُكَ زَمَانٌ، فَأَلْفَتْ بِمَكَانِكَ الْفِرْقَ، وَفَلَقَتْ بِقُدْرَتِكَ الْفَلَقَ، وَرَفَعَتْ بِلُطْفِكَ الْفِرْقَ، وَأَضَاءَ بِعَظَمَتِكَ دَوَاجِيَ الْعَسَقِ، وَأَجْرَيْتَ الْمَاءَ مِنَ الصُّمِّ الصِّيَاخِيدِ عَذْبًا وَأَجَاةً،

پس تراست پروردگارم شکوه و ستایش، نه جایی تو را می‌پوشاند، و نه روزگاری دگرگونت می‌سازد، پس به توانایی‌ات گروه‌ها را الفت بخشیدی، و به قدرتت سپیده صبح را شکافتی، و به لطفت روشنی بامداد را بالا بردی،

و به عظمتت روشنی بخشیدی تاریکی شب را، و آب را روان ساختی از سنگ‌های سخت، شیرین و گوارا و تلخ و ناگوار،

وَأَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً نَّجَاجًا، وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ النَّيِّرَةَ الْمُنِيرَةَ سِرَاجًا وَهَاجًا، وَخَلَقْتَ لَهَا وَلِلْقَمَرِ وَالنُّجُومِ مَنَازِلَ وَأَبْرَاجًا، مِنْ غَيْرِ أَنْ تُمَارِسَ فِيهَا ابْتِدَآتٌ لُغُوبًا وَعِلَاجًا.

و فرود آوردی از ابرهای فشرده آبی فراوان را و قرار دادی خورشید روشن روشنی بخش را چراغی روشن و گرما آفرین، و آفریدی برای آن و برای ماه و ستارگان منازل و برج‌هایی را، بدون اینکه در آنچه آغاز نموده‌ای خسته شوی یا خود، دست به کار گردی.

فَأَنْتَ اللَّهُ إِلَهٌ كُلُّ شَيْءٍ وَخَالِقُهُ، وَجَبَّارٌ كُلُّ مُخْلُوقٍ وَوَارِثُهُ، وَالْعَزِيزُ مَنْ أَعَزَّتْ، وَالشَّقِيقُ مَنْ أَشَقَّيْتِ، وَالذَّلِيلُ مَنْ أَدَلَّتْ، وَالسَّعِيدُ مَنْ أَسْعَدْتِ، وَالْغَنِيُّ مَنْ أَعْنَيْتِ، وَالْفَقِيرُ مَنْ أَفْقَرْتِ،

پس تو، خداوندی معبود هر چیز و آفریدگار آن هستی، و توانمند بر هر آفریده‌ای و وارث آن، و عزیز آن است که تو عزت داده باشی او را، و شقاوتمند آن است که تو شقاوتمندش کرده باشی، و خوار آن است که تو خوارش نموده باشی، و خوشبخت آن است که تو او را خوشبخت، و بی‌نیاز آن است که تو او را بی‌نیاز، و فقیر آن است که تو او را فقیر کرده باشی،

أَنْتَ وَلِيِّيَ وَمَوْلَايَ، وَعَلَيْكَ رِزْقِي، وَبِيَدِكَ نَاصِيَتِي، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَعُدْ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ عَبْدًا غَمْرَهُ جَهْلُهُ، وَاسْتَوْلِي عَلَيَّ التَّسْوِيفُ حَتَّى سَأَلَ الْأَيَّامَ.

تو سرپرست و مولایم هستی، و روزی‌ام بر عهده‌ تو و اختیارم در دست تو است، درود فرست بر محمد و خاندان او و با من عمل کن آنچه تو شایسته‌اش هستی، و باز گرد با فضلت به سوی بنده‌ای که در جهلش فرو رفته، و مستولی شده بر او امروز و فردا کردنش تا آنجا که با روزها مصالح نموده است.

سَيِّدِي فَاجْعَلْنِي عَبْدًا يَفْزَعُ إِلَى التَّوْبَةِ فَإِنَّهَا مَفْزَعُ الْمُذْنِبِينَ، وَأَعْنِنِي بِجُودِكَ الْوَاسِعِ عَنِ الْمَخْلُوقِينَ، وَلَا تُحَوِّجْنِي إِلَى الْأَشْرَارِ الضَّالِّينَ، وَهَبْ لِي سَيِّدِي عَفْوَكَ فِي مَوْفِقِي يَوْمَ الدِّينِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَأَجُودَ الْأَجُودِينَ، وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم.

سرورم قرار ده مرا بنده‌ای، که به توبه پناهنده می‌شود که آن، پناهگاه گناهکاران است و بی‌نیاز کن مرا به بخشش فراوانت از آفریدگان، و نیازمند مساز مرا به اشرار گمراه، و لطف کن به من ای سرورم عفو را در جایگاه ایستادم در روز جزا، ای مهربان‌ترین مهربانان و بخشنده‌ترین سخاوتمندان، و گرامی‌ترین بزرگواران، و صلوات خداوند بر سرور ما محمد و خاندان پاکش، و سلام او بر آنان باد.

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer